

INDEX TITULORUM

- §. II. Solvuntur objectiones, ibid.
 §. III. Consecutaria praecedentis doctrine, p. 167
 CAP. VI. De motu locali Angelorum, p. 169
 §. I. Resolutio prima difficultatis, ibid.
 §. II. Resolutio secunda difficultatis, p. 170
 §. III. Resolutio tertia difficultatis, p. 171
 CAP. VII. De speciebus quibus Angeli intelligunt, p. 172
 §. I. Angelus alia à se intelligit per speciem accidentalem, seipsum per propriam substantiam, gerentem vicem speciei impresae, ibid.
 §. II. Species quibus Angeli intelligunt sunt à Deo infusa, non à rebus accepta, p. 174
 §. III. Species intellectus Angelici sunt universales in representando, & è universaliores quo Angelii sunt superiores, p. 177
 CAP. VIII. De objecto cognitionis angelica, p. 179
 CAP. IX. De modo cognitionis angelica, p. 182
 §. I. Resolutio prima difficultatis, ibid.
 §. II. Resolutio secunda & tertia difficultatis, ibid.
 §. III. Resolvitur ultima difficultas, p. 184
 CAP. X. De dilectione naturali Angelii, p. 185
 CAP. XI. De Angelis in esse supernaturali consideratis, p. 186
 §. I. Angelii fuerunt creati in beatitudine naturali, non tamen supernaturali, ibid.
 §. II. Angelii fuerunt creati in gratia sanctificante, quam tamen acceperunt per propriam dispositionem quamvis eam non meruerint, p. 187
 CAP. XII. De morulis seu instantibus quibus Angelorum via completa est, p. 188
 CAP. XIII. De peccato Angelorum, p. 190
 §. I. Nulla potest dari creatura intellectuialis qua ex natura sua sit impeccabilis simpliciter, bene tamen qua sit impeccabilis secundum quid, seu contra legem naturalem, ibid.
 §. II. Angelus non potest peccare directe, immediate & per se primò contra legem
- naturalem, bene tamen indirecte, mediante & consequenter, p. 191
 §. III. Angelus in primo sua creationis instanti peccare non potuit, ibid.
 §. IV. Primum Angelorum peccatum fuit superbia nec aliud esse potuit, p. 193
 §. V. Quodnam fuerit objectum excellens circa quod Angelus primò superbiit, p. 194
 CAP. XIV. De obstinatione Demonum, p. 197
 CAP. XV. De Pæna Demonum, p. 199
 CAP. XVI. De locutione & illuminatione Angelorum, p. 201
 §. I. Locutio Angelorum non fit per immisionem specierum, sed per directionem conceptum, p. 202
 §. II. Illuminatio Angelorum non fit per infusionem specierum, vel productionem luminis intellectualis aut unionem luminis superioris Angelii cum lumine Angelii inferioris, sed per solam propositionem objecti, accomodataam capacitati inferioris, p. 204
 CAP. XVII. De intrarchus & ordinibus Angelorum, p. 206
- TRACTATUS VIII.
- De Homine variisque statibus naturæ humanae.
- CAP. I. De creatione primi hominis, p. 208
 CAP. II. Privilegia status Innocentia, p. 209
 CAP. III. Brevis descriptio Paradisi terrestris, p. 211
 CAP. IV. De statu naturæ integræ, p. 213
 CAP. V. De statu naturæ lapsæ, ibid.
 CAP. VI. De statu naturæ pure, p. 215
 CAP. VII. Ultimum. Vtrum homo in statu naturæ pure, maiores habuisset vires morales ad recte operandum, quam nunc habeat in statu naturæ lapsæ, p. 218
 §. I. Conclusio affirmativa statuitur, ibid.
 §. II. Solvuntur objectiones, p. 221
 §. III. Quædam exponuntur que essent homini propria, si in puris naturalibus consideretur, p. 223

INDEX

INDEX TITULORUM SECUNDÆ PARTIS.

- S**ECUNDA pars Manualis Thomistarum.
 De Deo ut ultimo fine, & mediis ad illum conducentibus, pag. 1
- TRACTATUS I.
- De Beatitudine.
- CAP. I. De ultimo fine hominis in communi, ibid.
 §. I. Quæ actiones hominis sint propter finem, seu effectus finis, ibid.
 §. II. Vtrum qualius aut homo, vel propter ultimum finem formatum, seu propter beatitudinem in communi? p. 3
 §. III. Vtrum voluntas possit simul intendere plures fines ultimos totales & adequatos? p. 4
 CAP. II. De Beatitudine objectiva, p. 5
 CAP. III. De essentia Beatitudinis formalis, p. 7
 §. I. Præmittenda ad resolutionem hujus celeberrime questionis, ibid.
 §. II. Beatitudo formalis non in pluribus, sed in uno dum taxat actu consistit essentialiter: ille vero nec est amor, nec fructus, seu delectatio, sed clara Dei visio, p. 8
 §. III. Principia objectiones Solvuntur, p. 11
 CAP. IV. De proprietatibus Beatitudinis formalis, p. 13
 §. I. Prima proprietas Beatitudinis formalis, felix amandi necessitas, ibid.
 §. II. Secunda proprietas Beatitudinis formalis, summum gaudium seu delectatio, p. 14
 §. III. Tertia Beatitudinis formalis proprietas, felix impotentia peccandi, orta ex clara Dei visione & amore beatifico, p. 15
 §. IV. Quarta Beatitudinis formalis proprietas, ejus perpetuitas, seu inamissibilitas, p. 16
 CAP. V. De dotibus & aureolis beatorum, p. 18
 §. I. Dotes animæ beatae, ibid.
 §. II. Dotes corporis gloriose, p. 19
 §. III. Aureola beatorum, p. 20
- TRACTATUS II.
- De voluntario & involuntario.
- CAP. I. De voluntario, p. 21
 §. I. Definitio voluntarij, ejusque visio, ibid.
- a ij CA

INDEX TITULORUM

- CAP. IX.** De moralitate actuum humanorum in communi, p.49
CAP. X. De Speciebus moralitatis, p.50
CAP. XI. De principiis moralitatis actuum humanorum, p.51
§. I. Prima & specifica moralitas actuum humanorum sumitur ex objecto, ibid.
§. II. Actus humani aliquam bonitatem vel malitiam desumunt à circumstantiis, p.52
§. III. Actus humani desumunt etiam bonitatem, vel malitiam à fine extrinseco operantis, distinctam ab ea quam habent ex objecto & fine intrinseco operis, p.53
CAP. XII. An possit idem actus voluntatis simul & eodem tempore, diversas species moralitatis habere, & esse bonus ex objecto, & malus ex fine; vel è contra malus ex objecto & bonus ex fine? p.54
CAP. XIII. De indifferentia actuum humanorum ad bonitatem vel malitiam moralis, p.56
Duo corollaria quae obseruentur dignissima, p.58
CAP. XIV. Actus exterior non addit bonitatem vel malitiam moralem intrinsecam supra interiorem, sed gaudet tantum bonitate, vel malitia extrinseca ab actu voluntatis imperante desumpta, p.59
CAP. XV. De prima regula bonitatis & malitiae moralis actuum humanorum scilicet lege aeterna, seu voluntate divina, p.60
CAP. XVI. De altera regula bonitatis & malitiae actuum humanorum, nimirum conscientia, p.61
Solvuntur objectiones, p.66
- TRACTATUS IV.**
- De virtutibus in communi.
- CAP. I.** De natura virtutis, p.70
CAP. II. De subiecto virtutum, p.71
§. I. Resolutio prima difficultatis, ibid.
§. II. Resolutio secunda difficultatis, p.72
CAP. III. Traditur multiplex divisio virtutum, p.73
CAP. IV. De virtutibus moralibus infusis, p.74
CAP. V. Due & precipue proprietates virtutum moralium, mediocritas & connexio, p.75
CAP. VI. An Virtutes morales acquisite possint esse sine charitate, & an sine illa veram & essentiali rationem virtutis habeant, p.76
Solvuntur objectiones, p.78
CAP. VII. De donis Spiritus Sancti, p.79
- CAP. I.** De natura peccati in genere, p.80
CAP. II. Peccatorum multiplex divisio, p.81
CAP. III. Comparatio peccatorum ad invicem, p.82
CAP. IV. De subiecto peccatorum, p.85
CAP. V. De causis internis peccati, p.86
§. I. An & qua ignorantia sit causa peccati, & quenam ab illo excusat? ibid.
§. II. Solvuntur objectiones, p.89
§. III. Nullum unquam contingit in voluntate peccatum absque prævio intellectu defectu, p.90
CAP. VI. De peccato originali, p.91
§. I. Existentialia peccati originalis contraria Pelagianos defendit, ibid.
§. II. Solvitur aliud argumentum difficile, & explicatur quomodo peccatum originale voluntarium sit, p.92
§. III. Quomodo peccatum originale per generationem in posteros Ad traducatur? p.93
CAP. VII. Corollaria præcedentis doctrinae, p.94
§. V. Peccatum originale formaliter & essentialiter consistit in privatione justitiae originalis, quantum ad primum ejus effectum, ut est voluntaria nobis voluntate Adami, p.95
§. VI. Corollaria præcedentis doctrinae, p.96
§. VII. Parvuli cum originali decedentes, carebunt quidem visione beata, sed nullam panam sensus patientur; imò nec ullam ex pena damni tristitiam non erunt tamen beati beatitudine naturali, p.97
CAP. VIII. De Peccato habituali personali, p.101
CAP. VIII. De peccato commissionis, p.104
§. I. Peccatum commissionis in ratione malitiae moralis, non constituitur per privationem, sed per aliquid positivum, ibid.
§. II. Solvuntur objectiones, p.105
CAP. IX. De peccato omissionis, p.107
§. I. Non potest dari omissione culpabilis sine actu precedente, vel concomitante, si causa vel occasio omittendi. ibid.
§. II. Aliae difficultates circa peccatum omissionis breviter solvuntur, p.109
CAP. X. De Peccato mortali, & veniali p.110
§. I. Precipua inter peccatum mortale & veniale discrimina, ibid.
§. II. Qui mortaliter peccat, ultimum finem in creatura, virtualiter saltem & interpretative, constituit, p.112

SECUNDÆ PARTIS.

- §. III.** Quem finem ultimum actu intendat ille qui venialiter peccat? p.113
§. IV. Peccatum mortale, in ratione offensæ, continet malitiam & gravitatem in esse moris simpliciter infinitam, p.114
§. V. Vtrum peccatum mortale, per se & ex malitia sua intrinseca, reatum pœnae eternæ inducat? p.116
§. VI. Peccatum veniale in damnato, si non sit remissum quoad culpam in hac vita, per accidentem punietur in inferno pœna eterna: secùs verò si in hac vita quoad culpam dimissum fuerit, sed non quoad pœnam. p.118
§. VII. Impossibile est peccatum veniale esse in aliquo cum solo Originali. p.119
- TRACTATUS VII.**
- De Gratia.
- CAP. I.** De necessitate gratia ad cognitionem veri, p.145
§. I. Homo sine auxilio Dei speciali & cum solo generati concursu, potest plures immo & singulas diversè veritates naturales cognoscere, non tamen omnes collective. p.146
§. II. Solvuntur objectiones, p.147
§. III. Ad cognoscendas veritates supernaturales & assentiendum mysteriis nostræ fidei, non sufficit externa revelatio, sed necessariò requiritur gratia interna, non solum in intellectu, sed etiam in voluntate, p.148
- CAP. II.** De necessitate gratia ad volitionem & operationem boni, p.150
§. I. Confutantur tres prima sententiae, & quarta statuitur, ibid.
§. II. Solvuntur objectiones, p.153
CAP. III. De necessitate gratia in ordine ad dilectionem Dei, p.156
§. I. Resolvitur difficultas quoad utramque partem seu de homine in utroque status nature lapsus & pure considerato, p.157
§. II. Solvuntur objectiones, p.158
CAP. IV. De necessitate gratia ad observantiam legis naturæ, p.159
§. I. Triplici conclusione difficultas resolvitur, ibid.
§. II. Solvuntur objectiones, p.160
CAP. V. De necessitate Gratia ad victoriam tentationum, p.161
CAP. VI. De necessitate gratia ad diu vindicanda omnia peccata mortalia que sunt contra legem naturæ, p.163
CAP. VII. De necessitate gratia ad vindicanda peccata venialia, p.165
CAP. VIII. De necessitate gratia ad se preparandum ad illam, p.167
§. I. Vtraque sententia rejicitur, ibid.
§. II. Solvuntur objectiones, p.169
CAP. IX. De necessitate gratia ad perseverantiam finaliem, p.171
§. I. Perseverantia finalis est donum Dei speciale, à gratia habituali, & communibus auxiliis distinctum, & consistens in conjunctione gratia cum morte, ex efficacii glorificationis intentione impensa. ibid.
§. II. Solvuntur objectiones, p.172
CAP. X. De divisione gratie, p.175
CAP. XI. De essentia gratie. situatis seu gratum facientis, p.180